

Flogvallarmálið

Í eitt longri tíðarskeið hefur nógv verið sagt og skrivað um dagføringina av Vága Floghavn

Flogskiparar eru eisini drignir inn í kjakið. Millum annað eru vit í fjølmiðlunum lagdir undir at hava sátt iva um trygdina í dagligu operatiónini hjá Atlantic Airways, eins og vit eru lagdir undir onnur ting.

Flogskiparafelag Føroya kennir seg tí noytt til at siga nøkur orð um málið.

Fyri tað fyrsta mugu vit staðiliga afturvísa, at iva er um trygdina! Vit sita sum evstu ábyrgdarar fyri hund-

raðtals ferðafólki dagliga. Var minsti iva um ta operatiónellu trygdina, so hevði eingin flogskipari sett seg umborð á nakað flogfar.

Men greitt er kortini, at flogvallarviðurskiftini í Føroyum ikki eru optimal. Flogbreytin í Vágum er stutt og smøl, og ger hetta, at bert ávisar flogtypur kunnu brúkast – sjálvt tey vælegnaðu BAE/RJ-flogforini, sum nýtt verða nýtt í dag, hava avmarkingar í Vágum.

Ført hefur verið fram farnu vikurnar, at ein longdur flogvøllur fer at kollvelta flúgvina radikalt.

M.a. hefur verið sagt, at vit mugu fara undir at dagføra Vága Floghavn við tí grundgevingin, at tað fer at geva betri trygd og reglusemi.

Hetta skilja vit ikki. Tí, sum sagt: Trygðin er í lagi sum nú er. Tá ivamál eru, lenda vit ikki í Vágum. Vit lenda bara, tá tað er trygt at lenda.

Og um so var, at trygðin ikki var í lagi, eiga allar útbyggingar at verða steðgaðar beinanvegin. Tí vit kunnu ikki rokna við, at ein longri vøllur hefur við sær stóru broytingarnar.

Einastu broytingar, vit

kunnu rokna við, eru, at verandi flogfær kunnu økja um lastina, og at størri flogfær kunnu nýtast, hesi tó við somu avmarkingum sum verandi flogfær hava á verandi vølli.

Flestu forðingarnar í Vágum eru ikki orsaka av einum ov stuttum vølli. Tær eru orsaka av vánaligum sýni, vindi av lágætt, (sunnan og útsynningur sunnan), og norðanvindi á vetri (síðuvindur og kavi).

Sørvágsfjørður kann stundum vera avbjóðandi, og tí eru eisini avmarkingar har.

Tað hefur í kjakinum

verið ført fram, at um ein skal sleppa undan Sørvágsfirði, kann ein bara flúgva inn yvir Miðvág við undanvindi (sunnanvindi) – hetta, eftir at flogvøllurin er longdur.

Til hetta mugu vit siga, at meira enn tjúgu ára royndir hava lært okkum, at hetta er ikki annað enn ynskidreymar – tann dagin tú ikki hætta tær at flúgva inn gjøgnum Sørvágsfjørð, skal tú halda teg burtur! Innflúgving yvir Miðvág á sunnanætt, er um nakað, enn torførari enn innflúgving vestanífrá.

Flogskiparafelag Føroya

er ikki ímóti eini útbygging av flogvøllinum.

Men vit vilja við hesum eftirlýsa meiri nágreinilgum og sakligum grundgevingum enn teimum uppáhaldum um trygd og reglusemi, sum ferd hava verið fram. Tí við stóði í okkara royndum mugu vit siga, at vit duga ikki at síggja, at ein útbygging av flogvøllinum í Vágum fer at geva betur trygd og reglusemi.

Vinarliga

Flogskiparafelag Føroya

Nationalpuristiski Málmúrurin í Føroyum fallin – 20 ár eftir at Berlinmúrurin fall

REGIN EIKHÓLM

Gleðisrómurinn var stórir ta Berlinmúrurin fall fyri 20 árum síðani, og flest øll fróddust um frælsið og rættin til fríu deðattina. Men sjálvandi vóru tað nøkur, ið mistu sína ávirk-an, tí teirra styrki lá í monopolstøðuni, ið ikki loyvdi fríari deðatt ella dialogi yvirhøvur.

Men hvat hefur tann føroyski Nationalpuristiski Málmúrurin við Berlinmúrurin at gera. Jú, teir hava tað til felags, at teirra eksistensur byggir á eitt slag av diktaturi, ið ikki er í samljóð við fólksins vilja. Teirra nærvera gevur nøkrum fáum eina monopolstøðu, og rættin at diktera hvat er rætt og hvat er skeivt. Jeg alene vide konceptið, í breiðari merking.

Nationalpuristiski Málmúrurin hjá okkum er onki undantak. Hann hefur verið ávegis síðani 1896 og var sostatt - meir ella minni – virkin í 113 ár. Berlinmúrurin hinvegin varði bert frá 1961 til 1989 og hevði 28 ár á baki, tá hann fall.

Tá mýrar soleiðis falla síggjast ofta fylgi-syndromir, og við Málmúrinum er onki undantak. Monopolstøðan og tvørandi trening í at deðattera vísa seg ofta sum emotionelt og lítið uppbyggiligt briksl og pástandir uttan argumentir.

Stutt søguligt afturlit

Í november 1896 samdist sjeymannanevndin í Føringafelagnum, V.U. Hammershaimb sjálvur og Dr. Jakob Jakobsen saman við fimm øðrum máláhugaðum skilamonnum, um eina broyting í stavseting av føroyskum, í mun til ta íslend-

skt inspireraðu prototypuna frá 1846. Grungevingin var einføld. Eftir 50 ár við hesi stavseting var hon framvegis ov langt frá føroyska málinum til nøktandi at kunna endurgeva tað.

Bóndin gjørdist í øðini, her skuldi onki broytast, og uppskotið datt tiskil niðurfyri. Støðutakanin hjá Bóndanum byggi ikki á móðurmálslig atlit men einans á nationalistisk atlit, og tann Nationalpuristiski Málmúrurin sá fyri fyrstu ferð dagsins lós.

Hetta var ikki tað tann tvørpolitiska / ópolitiska sjeymannanevndin í Føringafelagnum hevði hugsað sær. Teir ynsktu at móðurmálið skuldi endurspeglast í skrivtmálinum og vera fyri allar føroyingar uttan mun til politiska sannføring.

Líka síðani tá hefur menningin av føroyska móðurmálinum verið fyri vanbýti, tí hópisleys útreinsan og íslandifisering hefur trokað og køvt okkara mál. Úrslitið kenna vit, vanligi føroyingurin fólir seg fremmandagjordan fyri sínum egna móðurmáli.

Nationalpuristiski Málmúrurin

Tann meiri hólvi móðurmálsvongurin hevði sum frá leið ongan kjans móti tí nationalistisk agiterandi vonginum við Bóndanum á odda, og hetta varð byrjanin til íslandifiseringina av føroyska málinum, og tann Nationalpuristiski Málmúrurin var komin fyri at vera. Tann sum muddaði ímóti, bleiv roknaður sum ikki góður føroyingur.

Mitt í seksti árunum kom meiri ferð á etnisku útreinsingina av orðum, sum bert høvdu okkurt skandinaviskt / germanskt íborið. Í teirra stað fingur vit hópinn av meir ella minni íslenskum orðum, sum øll vóru søgd at vera

so sera “fitt og snøgg”. Mong av hesum orðum hava síðani í ólukku máta fremmandagjørt føroyska málið, tí tann teoretiseraði skylskapurin millum málini er trupul at fáa eyga á í praksis.

Fyri at brúka hugmyndina hjá Hanusi Kamban, so eru Føroyar ein grein av tí Europeiska bulinum til fyri umleið 100 árum síðan, og tað er haðani vit hava fingið okkara upplýsing, klassisku mentan og kynstrið at hava ein siviliseraðan dialog. Utan tann Nationalpuristiska Málmúrurin høvdu vit framhaldandi natúrligt ligið upp at tí europeiska bulinum, og bókstavarnir c,q,w,x og z høvdu tá eisini natúrliga havt sítt pláss í alfabetinum, eins og teir hava tað í teimum málum vit samantbera okkum við og samskipta við.

Tvørpolitisk / ópolitisk normalisering av føroyska alfabetinum / málinum

Við Sjúrdá Skaale, løgtingslimi, á odda, hefur ein breið fjøld av tvørpolitiskum / ópolitiskum føroyingum tikið undir við normaliseringini av føroyska alfabetinum, og ein líka so árvakin samd Málnevnd hefur ásannað tað neyðuga í broytingum í verandi málroktarleisti. Við sínum pragmatiska hugburði til føroyskt mál hefur formaðurin í málnevndini, Jógvá í Lon Jacobsen, víst seg at vera móðurmálinum ein góður slóðari, sum við við síni toleransu helst fer at megna aftur at savna føroyingin um okkara móðurmál. Serliga nú Nationalpuristiski Málmúrurin er fallin, skuldu útlitini verið góð.

Onkur løgtingslimur tosaði hart, tá Sjúrdur Skaale, løgtingslimur, legði uppskotið fram um normalisering av føroyska alfabet-

inum, og nevndi enntá “landasvik”. Men hesin løgtingslimur er 113 ár ov seinur á sjóarfallinum, tí tað var júst fyri 113 árum síðan, at tann stórsta ræðugerðin fór fram móti okkara móðurmáli. Ikki bert móti málinum sjálvum men eisini persónliga móti faðirinum til føroyska skrivtmálið V.U. Hammershaimb og hjálparmanni hansara Dr. Jakob Jakobsen. Tað var tá mísskilt nationalisma tók ræði á málinum, og tað er átalvert.

Gevandi tjóðskaparstrið

Tað gevandi tjóðskaparstriðið fyri sjálvberandi búðskapi og virðiligum og realistiskum samskipti við øll heimsins lond, taka allir føroyingar undir við, men hetta skal ikki forvekslast við nationalpuristiskan málpolitikk við eittans endamáli: Succesivt at saga føroysku greinina av tí europeiska bulinum og gera føroyskt til eina íslenska málkoloni. Restin hevði fylgt eftir seinni. Risin og Kellingin gjørdur eina roynd á sinni, men eisini tey vóru steðgaði í tøkum tíma.

Íslenskt mál er eitt framúr gott og fornt mál hjá íslendingum, men tað sampakkar ikki við

okkara meir ella minni europeiskt samantvinnaða móðurmál, har eisini mest øll okkara fakterminologi stavar frá. Málið verður sagt at vera sálarinnar spegil, so tað er ikki hvørs mans føri at broyta, og als ikki um endamálið er ein nationalpuristisk etnisk útreinsing, tí málið er fyri øll og ópolitisk.

Við at útskipta ov nógv úr móðurmálinum fer ikon fyrirunurin, tvs. spontant at kunna kenna og reflekt-era orð og terminologir, og so er talan ikki longur um eitt móðurmál, men um eitt fremmandagjørt substituer-að mál í onganmannalandi.

Rikard Long

Rikard Long (1889-1977), mál- og bókmenta-granskari, yrkjari og politikari var á ungum árum heitur talsmaður fyri málreinsan, men kom seinni til ta sannføring, at málreinsan, ið lukar fremmand orð úr málinum, vil kóva tað natúrliga talumálið, og tí vendi hann málreinsanarkósini bakið og gjørdist

aktivur móstøðumaður móti málreinsan. Men hann og fleiri við honum fingur sanniliga at fola, hvat tað var ikki at vera samd við ta nationalpuristisku linjuna, tey blivu hildin uttanfyri ella rættari sagt: fryst úti!

Breitt Málráð

Nú tann Nationalpuristiski Málmúrurin í 113 ár endiliga er fallin, er føroyingurin á veg til at fáa sítt móðurmál góðkent og legaliserað.

Eftir er bert at fáa eitt breitt kompetent Málráð, ið megna at umboða málið sum tað er, soleiðis at málið verður eitt virðiligt og smidligt samskiptisamboð – bæði úti og heima - og ikki minst sum tann mentunarlígi dýrgripur, vit øll halda av.

Ongin føroyingur má nakrantíð aftur fola seg fremmandagjordan á sínum egna móðurmáli – hvørki í skrift ella talu..

GOTT MÁLSTEV ØLL SOMUL

